

55 Øre pr. 1,000 Kr. af Ejendoms skyldvurderingen skulde være en Byrde for den paagældende Skatteyder, nej, det vil ingen bringe ind i min Hjerne, undtagen jeg skal forstaa det paa den Maade, at der er en ganske særegen Klasse af Ejendomsbesiddere, man vil beskytte. Da man nu rimeligvis havde en daarlig Samvittighed — vil jeg sige — i Anledning af, at man ikke var gaaet med til Ejendomsskyldens Forhøjelse, har man i saa høj Grad givet sig til at grunde over, hvilke andre Indtægtskilder man kunde benytte ved en Forhandling om Skattelove i al Almindelighed. Der er her noget, som har undret mig, jeg har i nogle Blade set det fremstillet, som om man maatte sige: Det er dog ikke Rigsdagens Opgave at hjælpe Finansministeren, hvorfor skal han fra Rigsdagens, fra Udvalgenes og fra Partiernes Side opfordres til at komme med Skattelove, hvorfor skal der skaffes ham yderligere Penge i Statskassen? Det er jo hans Opgave at skaffe dem. Hvis man hele Tiden var gaaet ud fra dette, at det er Finansministerens Opgave at skaffe Pengene, kunde man have sparet sig uhyre meget Arbejde baade i Folketinget og Landstinget, thi i de to Maaneder, Folketingets Udvalg har behandlet de to af mig fremsatte Lovforslag, talte man om alt andet end de fremsatte Lovforslag, dem blev man hurtig enig om, for saa vidt som man vedtog det ene uden synderlige Ændringer, og det anden vedtog man ogsaa uden nogen Ændring af Betydning, undtagen at man forhøjede det Beløb, som ikke skulde regnes med ved Skattens Paaligning. Derimod talte man, ganske sikkert paa Foranledning af Venstres Ordfører i finansielle Sager i Folketinget, om alt andet, og nu da jeg har haft den Ære at forhandle med Landstingets Udvalg, tør jeg sige, at man ogsaa der har talt om mange andre Skatte kilder end dem, der var foreslaede af Finansministeren. Man ser det paa Resultatet: Formue- og Indtægtskattelovforslaget vedtages uden Ændringer, saaledes som det ærede 4de Medlem for 2den Kreds klager over; Ejendomsskylden derimod lader man ligge og foretager intet, og det tager jo ikke megen Tid. Derimod har man — og det maa jo være, fordi man havde en daarlig Samvittighed — givet sig til at diskutere andre Indtægter for Statskassen, og endnu i Dag er der egentlig af den ærede Ordfører (Dalsgaard) kun talt om Jernbanetaksternes Forhøjelse. Ogsaa det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) talte om Jernbanetaksternes Forhøjelse,

saa jeg maa næsten være det ærede 4de Medlem for 2den Kreds taknemmelig, fordi han har talt om den Sag, der foreligger, nemlig den overordentlige Indkomst- og Formueskat, thi den talte hverken den ærede Ordfører eller det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds om.

Hvad nu disse andre Skatte kilder angaar, har man i Folketinget meget grundigt diskuteret forskellige indirekte Skatter. Efter at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og andre havde anført de Argumenter, der kunde tale til Gunst for indirekte Skatter af forskellig Art, og efter at de Argumenter, som jeg mente gjaldt imod saadanne Skatter, var anførte fra min Side, kom der naturligvis ikke noget ud deraf. Alligevel har vi haft den samme Diskussion ogsaa i Landstingets Udvalg, og det er kun dette, som forbavser mig en Smule, hvis man mener, at det er Finansministerens Opgave at skaffe Penge, at man saa ikke siger: Ham om det, ham om Ansvaret for, hvorvidt de kommer ind eller ej. Indirekte Skatter har der altsaa været Tale om, men jeg har faaet det Indtryk, at man efterhaanden opgav de Forslag, man selv stillede. Ogsaa forekommer det mig, at der mellem Venstre og det konservative Folkeparti var en Modsætning, idet der vel fra Venstres Side tænktes paa visse Toldforhøjelser, men disse ikke fandt Billigelse fra det konservative Folkepartis Side. Jeg hørte heller ikke det ærede 4de Medlem for 2den Kreds nævne, at det var ad den indirekte Vej, der skal skaffes Penge i Statskassen, saa vidt jeg forstod ham, tænkte han ikke paa, at man skulde benytte den indirekte Skattevej. Det ærede Medlem nævnedes en anden Vej, den skal jeg senere komme til, men jeg har ikke haft det Indtryk, at man havde samlet sig om noget paa dette Punkt. Og naar den ærede Ordfører siger til mig, at Forholdet var det, at Udvalget havde erklæret overfor mig, at jeg kunde faa Ejendomsskyldlovsforslaget fremmet og vedtaget, hvis jeg vilde gaa ind paa en anden Skat, en indirekte Skat paa en eller flere Luksusartikler, saa maa jeg modsige den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører husker fejl, et saadant Forslag er aldrig nogen Sinde stillet i Udvalget overfor mig. Men jeg skal med det samme berolige den ærede Ordfører med at sige, at jeg heller ikke i dette Øjeblik vilde være gaaet ind paa en Luksusbeskatning, og jeg har givet efter min Mening gode Grunde derfor, Grunde dels af ydre Art — for ikke at bruge an-